Det, der bestaar.

Vor Guds Ord bestaar evindelig, (Es. 40, 8).

God og fuldkommen Gave.

Al god Gave og al fuldkommen Gave er ovenfra og kommer ned fra Lysenes Fader, hos hvem der ikke er Forandring eller skiftende Skygge.
Jak. 1, 17.

„Al god Gave" — — hvad skal vi forstaa ved god Gave?

Der er sikkert to Ting eller Hensyn, der bestemmer en Gaves Godhed, — det ene er Giverens Hjertelag, det andet er Gavens Betydning for Modtageren.

En Gave, der er et Udtryk for Giverens gode og kærlige Hjertelag i Forhold til Modtageren, er for saa vidt en god Gave.

Og dog kan det jo saa let tænkes, at Giveren ikke kendte Modtagerens Trang, eller hvad der vilde gavne ham eller hende.

Jesus spørger: „Hvilket Menneske er der iblandt eder, som, naar hans Søn beder ham om Brød, vil give ham en Sten? osv.

Det Ord viser baade, at en Gave for at være god maa gives i Forhold til Modtagerens Behov, og at et Menneske, der vil give en god Gave i Reglen tager Hensyn til dens Behov, som han vil give Gaven.

Men der gives Undtagelser, endda ikke saa faa.

Mange Forældre overøser saa at sige deres Børn med Gaver, som snarere skader end gavner Børnene. Ogsaa Venner veksler ofte Gaver, der ikke gavner.

Anderledes med vor Gud og Fader i Himlene.

Alt, hvad han giver os, er god Gave, baade fordi det er Udtryk for, at han elsker os vel, og fordi han ved sin Given tager Hensyn til Modtagerens Behov og sande Gavn.

Her maa da særlig tænkes paa, at vor kære „Fader, som er i Himlene, lader sin Sol opgaa over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige."

Ja, Gud er god imod og giver gode Gaver til ogsaa de „utaknemmelige og onde."

Her siges al eller enhver god Gave.

Altsaa maa Apostelen jo mene, at Gud er ene om at give gode Gaver, eller at en virkelig god Gave ikke kan komme fra nogen anden.

Rigtignok siger Jesus: „Dersom da I, som ere onde, vide at give eders Børn gode Gaver, hvor meget mere skal eders Fader, som er i Himlene, give dem gode Gaver, som bede ham!" Matth. 7, 11).

Forholdet skal vel opfattes saaledes, at med de Forudsætninger, som Gud giver, kan Mennesker, ja selv onde Mennesker, give gode Gaver; men netop fordi det er Gud, der sætter os i Stand til at kunne give, derfor er og bliver han den oprindelige Giver af enhver god Gave. Han giver „Regn og frugtbare Tider af Himmelen"" og hvad andet der hører til dagligt Brød.

„Og al fuldkommen Gave" — tro ikke, at Apostelen har udtrykt sig saaledes paa Slump. Nej, han maa mene, at der er Forskel paa „god Gave" og „fuldkommen Gave".

Hvad kan Jakob da mene med fuldkommen Gave til Forskel fra god Gave?

Jo, af Sammenhængen med det forudgaaende og det efterfølgende ser vi, at han først tænker paa, at det onde og Fristelsen til det onde ikke kommer fra Gud, men derimod alt det gode, og saa tænker han videre paa, at han og hans Søskende er fødte „ved Sandheds Ord" til at være „en Førstegrøde af hans (Guds) Skabninger".

„Sandheds Ord", som Jesus Kristus i dybeste Forstand er (Sml. Joh. 1, 1 fl. flg.), — han er den fuldkomne Gave.

Og det er han, baade fordi han som Gave til Verden er det fuldkomne Udtryk for Guds Kærlighed, Aabenbarelsen af Gud i Kød, og fordi han er den Gave, der til Fuldkommenhed kan tilfredsstille Menneskets, ja den dybest faldne Synders Trang.

Og vi ser, at Apostelens Tanke ikke standser ved Jesus Kristus som Frelser og Forsoner og den deraf for Modtageren følgende Syndsforladelse og Retfærdiggørelse. Han tænker videre paa ham som den, der „kan fuldkomment frelse dem, der kommer til Gud ved ham" (Heb. 7, 25).

Vi tør ogsaa nok sige, at Frelsen ikke var fuldkommen, dersom den sluttede med Syndsforladelse og Retfærdiggørelse, Helliggørelse og Herliggørelse, eller med, hvad Jakob netop skriver: „fødte ved Sandheds Ord til at være en Førstegrøde af Guds Skabninger."

Det er Menneskets fuldkomne Genopreisning af Faldet i Adam, Apostelen har for Øje, idet han nævner den fuldkomne Gave, der kommer ned til os fra „Lysenes Fader".

Aah — om vi blot rigtig forstod det og satte Pris derpaa, tilegnede os det, at Gud elsker os, saaledes, at han ikke vil have os fordærvet ved Synd og ondt, men giver os derimod alle gode Gaver og — endelig den fuldkomne Gave, der gør den troende Modtager til en „Førstegrøde af Guds Skabninger"! „Stille — hvad ønsker du mer!"

Et Ord om den staaende Strid i den danske Folkekirke

af Vilhelm Beck.

(Indsendt.)

Det kan have Interesse at se, hvad Vilhelm Beck i sin Tid skrev om Præstefrihed i den danske Folkekirke, som der nu føres Strid om derhjemme, saa der holdes store Møder den Sag angaaende over hele Landet. Vilh. Beck paapeger, at Tanken om den saakaldte Præstefrihed stammer fra gamle Grundtvig — i en Artikel som bærer Overskriften: „Grundtvigiansk Partivæsen", i Anneret for 1901, Nr. 11. Følgende er et Uddrag af Artiklen.

. . . . Og at man ikke har i Sinde at opgive sit særegne Partistade, har givet sig Udslag fornylig i en mærkelig partimæssig Henvendelse til Kultusministeren om Opnaaelsen af Mesterens gamle ubegribelige Ønske om Præstefrihed i den danske Folkekirke ved Forandring eller rettere Ophævelse af det gamle luth. Præsteløfte. Uden Raadførsel med os andre i Folkekirken har man ganske partimæssigt, som om man udelukkende var den danske Folkekirke, formuleret noget, som skulde træde i Stedet for det gamle Præsteløfte. Dette forpligter os Præster til at forkynde Ordet og forvalte Sakramenterne i Overensstemmelse med Guds Ord i den hellige Skrift og den danske Kirkes lutherske Bekendelsesskrifter. Og man skulde da synes, at mindre kunde Forpligtelsen ikke være for den, som vil være Præst i den lutherske Kirke; og at mindre Garanti kunde Menigheden ikke have for, at det bliver en luthersk Forkyndelse, der bydes den af de beskikkede Præster, dersom disse vil være ærlige Mennesker.

Men i Stedet for dette Løfte har det grundtvigske Parti formuleret noget, som slet ingenting er: den vordende Præst skal blot love at forkynde Evangeliet i den hellige Skrift efter sin bedste Overbevisning og forrette Sakramenterne efter Herrens Indstiftelse. At dette intetsigende Løfte begynder med, at han erklærer sig at være i Overensstemmelse med den lutherske Kirke, har jo heller intet at sige, det er nemlig kun tilføjet af Hensyn til Grundloven, som jo erklærer den lutherske Kirke for den danske Folkekirke, da der uden denne Tilføjelse maatte ske en Grundlovforandring, for at det lutherske Præsteløfte kunde blive afskaffet.

Det er altsaa, hvad det grundtvigske Parti vil: gøre den danske Kirke til en Omnibus for alle mulige Præsteoverbevisninger, et Skib uden Ror, der kan omdrives af ethvert Lærdomsvejr" — i Virkeligheden en Afskaffelse af den lutherske Kirke. Paa ægte grundtvigsk Partivis har man slettet „Guds Ord" i det gamle Løfte; thi for det grundtvigske Parti er Biblen jo ikke Guds Ord. Og hvad vil det sige at prædike overensstemmende med den hellige Skrift, naar der tilføjes, „efter sin bedste Overbevisning"? Der kunde ligesaa godt have staaet: efter sin værste Overbevisning. Thi naar man ser, hvad saadanne Præster som Brüsker og Harboøreløjtnanten har for en Overbevisning angaaende den hellige Skrift, saa kunde det endda blive værre end det værste. Og alt dette skulde nu godkendes i vor Folkekirke!

Hvorfor dog ikke hellere gøre Skridtet helt ud og lade Præsteløftet afløses af en Erklæring fra den kirkelige Øvrighed saalydende: I den danske Folkekirke kan enhver blive salig ved sin Tro? Og nu Løftet om at forvalte Sakramenterne overensstemmende med Herrens Indstiftelse — hvad Betydning vilde det have, da vi jo kun kender Herrens Indstiftelse af disse fra den hellige Skrift? Altsaa ogsaa i dette Stykke kunde Præsten holde sig til „sin bedste Overbevisning" angaaende Forstaalsen af, hvad Skriften fortæller om Herrens Indstiftelse af Sakramenterne. Og paa den Maade kunde vi jo faa mange Slags Forvaltninger af Sakramenterne.

Hvorfor ville nu Grundtvigianerne søge denne — man kunde fristes til at sige — haabløse Gerning presset igennem? De svarer: „For Redelighedens Skyld", det vil sige, saa at de rationalistiske vantro Præster med Redelighed kunne forkynde deres Vantro uden nogen anden Forpligtelse end at følge deres vantro Overbevisning. Det er en næsten rørende Omhed, som Grundtvigianerne her viser disse Guds Riges værste Fjender „de falske Profeter", som Herren siger om: „Vogter eder for dem!" — Var det dog ikke bedre at sige til den Slags Præster: „Ere I vantro Mennesker, saa vær dog redelige Mennesker og nedlæg eders Præsteembede og hør op med eders uredelige Gerning?" Ja, det staar som en ubegribelig Gaade for os andre, at Grundtvigianerne, som jo dog gør Fordring paa at være troende Mennesker, vil rage Kastanierne af Ilden for de vantro Præster.

Den eneste forklarlige Maade at udlægge det paa, vilde være den grimme Mistanke, at det grundtvigske Parti i Bevidstheden om i adskillige Stykker ikke at være i Overensstemmelse med Guds Ord i den hellige Skrift og den lutherske Kirke, kunde frygte for en Kirkesynrelse, som vilde holde dem til Ilden med deres Præsteløfte, saa de ikke kunde forblive i den danske lutherske Folkekirke, eller at de allerede nu har en Fornemmelse af, at den hele grundtvigske Lære —og Livsbetragtning ikke med Redelighed kan praktiseres indenfor det nugældende Præsteløfte, og at man derfor for sin egen Redeligheds Skyld vil have dette afskaffet. Eller vil man afvise denne Mistanke som uberettiget, saa er der kun den Forklaring mulig, at man fra et ægte Partistade vil redde Pladsen som Præster i Folkekirken for de løbske Grundtvigianere som sandelig ikke med Redelighed kunde være i den lutherske Kirke, dersom de skulde være forpligtede til vor Kirkes Præsteløfte."

Korrespondancer

Beresford, S. Dak.

Det er med Bedrøvelse, jeg kan meddele, at vor fælles Ven og Broder i Herren, A. T. Petersen, vor Menigheds Formand, den 16. Apr. afgik ved Døden. Han havde i flere Aar ikke været stærk af Helbred, men ingen tænkte, at Enden var saa nær. Han var aldrig syg, saa han laa til Sengs. Men godt en Uge før sin Død, blev han daarlig og søgte Doktor, som fandt, at en Operation var nødvendig, hvilken blev udført den 10. Apr. Han var selv i Stand til at gaa til Hospitalet, ja endog til Operationsbordet, fordi, som han sagde, at Herren var med.

Det var i Sandhed trosstyrkende at være hos ham og tale med ham de faa Dage, som blev ham skænket efter Operationen. Vi saa snart, hvad der vilde komme, og talte med ham om det tilkommende, og han frydede sig ved Tanken om, at han skulde faa Lov at gaa hjem og se Jesus. Det sidste, han sagde til mig, var: „Jeg har givet alt til Herren, min Synd, min Billie, mit Liv, alt staar i Gud Faderhaand". Der var et stærkt Baand, som bandt, men priset være Herren, han fik ogsaa det løst. Her tænkte han paa sin Hustru, der nu vilde komme til at staa saa ene.

Han løftede det næsten brustne Blik opad og sagde: Hun kommer snart efter.

De havde nemlig fire Uger forud mistet deres eneste Barn, en voksen Datter, som var deres Glæde og Alderdoms Haab. Ogsaa hun var syg blot nogle faa Dage og døde af Hjerteslag.

De er begge meget savnet i Menigheden, hun som Søndagsskolelærerinde og han som en af Menighedens Tilsynsmænd.

Men Gud ske Lov, vi ved, at de nu er for Lammets Trone, iførte den hvide Klædning, som toet i Lammets Blod dækker fra Hoved til Fod.

„Det er kostelig i Herrens Øjne, naar hans hellige dø."

Amalia blev 22 Aar, Petersen nær 56. De var begge af de stille i Landet, elskelige Gudsbørn. Petersen var en trofast Ven og en god Nabo. Han flyttede fra sin Farm her ind til Byen for godt et Aar siden. Han blev begravet den 19. April fra den danske Kirke, hvor Pastor Knudsen talte alvorligt og indtrængende til en stor Forsamling. Pastor Quelo af Hauges Synode talte paa Engelsk.

Nu staar Mrs. Petersen saa ene tilbage. Det var et haardt Slag for hende, men Gud ske Lov, ogsaa hun har lært at kaste al sin Sorg paa Herren, der siger: Som dine Dage er, skal din Styrke være."

En Plejesøn af Mr. og Mrs. Petersen, — Jacob Petersen, fra Kenmare, N. D., kom herned til Begravelse, og Mrs. Petersen rejste med ham tilbage til N. D., hvor hun tænker at overvære Aarsmødet.

Mrs. J. Rasmussen, som har en Søn og en Datter, der boer ved Kenmare, rejste ogsaa med. Herren ledsage dem paa Rejsen, han trøste de sørgende. Han er den, som saarer, men ogsaa den, som læger. Hans Navn være evig priset.

Broderlig Hilsen.

J. C. Larson.

Fra Racine Wis.

Mange Nyheder kan jeg ikke meddele, men dog altid nogle, som maaske kan interessere de mange, der, spredte rundt om i vort Samfunds Menigheder, kender Racine, enten det saa er, at deres Hjem en Gang har været her eller ogsaa, at de mange Aarsmøder, som i de henfarne Dage har været holdt her, har bragt dem hertil som Deltagere eller Gæster.

Paaskens store Højtid bragte ogsaa her det dejlige Budskab: Han lever, og vi skal leve!" Mange af vort Folk søgte Guds Hus i disse Højtidsdage, maaske saa mange som ingen Sinde. I vore to Kirker paa Vestsiden, Emaus og Immanuels, blev der Palmesøndag afholdt Konfirmation, og trods det mindre heldige Vejr var begge Kirker overfyldte. I Vor Frelsers Kirke paa Sydsiden — eller som den til daglig kaldes, vidst nok for Nemheds Skyld: Bings Kirke — var der Konfirmation Søndag efter Paaske. 66 unge Mennesker blev bekræftede i deres Daabspagt i vore 3 Menigheder — ja, maa Herren i Sandhed bekræfte dem!

Palmesøndag blandede en ny Kirkeklokke sine Toner med de mange Klokkers Klang. Det var ud fra Emaus Kirkens Taarn, at den nye Klokke lød — og hvor den lød dejligt! Emaus Menighed var saa heldig at købe den Klokke, som i mange Aar har hængt i Racine Countys „Courthouse" — vi skal nemlig have os et nyt 225,000 Dollars „Courthouse, og derfor blev Klokken solgt — Klokken har næsten aldrig været brugt og er saa god, for ikke at sige bedre end ny. Maa den saa i Jesu Navn lyde i mange Aar over vor By til Samling for danske Mænd og Kvinder om det bedste, vi som et Folk ejer: Gus dyrebare Ord og hellige Sakramenter!

Fra Immanuels Menighed høres der godt nyt. Syndere begynder at vaagne og lade Kristus lyse for sig. Dejligt! Maa den hellige Ild brede sig mere og mere! Herren være lovet, der er blevet spurgt om Livets Vej i alle vore Menigheder baade her og der, men naar flere begynder paa een Gang, da synes vi at mærke Sommerluft i Guds Rige.

Langfredag Formiddag blev 2 unge Mennesker døbt under Gudstjenesten i Vor Frelsers Kirke. Pastor A. P. Hansen fra Immanuels-Kirken bistod Pastor Bing, da der tillige var Altergang. Vi havde en højtidelig Gudstjeneste paa denne vor Frelsers Dødsdag. Om Aftenen var der Gudstjeneste i vore to andre Kirker.

I nærmeste Fremtid skal der være Missionsmøde i Emaus Menighed. Præsterne J. P. Naarup og C. H. Jensen, Waupaca, og W. Johansen fra Oshkosh kommer. Vi glæder os meget til disse Møder.

Torsdagen den 25. April afholdt Vor Frelsers Menighed Ungdomsforening en større Festlighed for dette Aars Konfirmationsklasse. Meningen med en saadan Fest er at gøre Konfirmanderne bekendt med vort Ungdomsarbejde og at byde dem velkommen i Ungdommens Midte. Det har vist sig, at disse Fester har haft stor Betydning for vort Ungdomsarbejde.

Præsterne Eriksen og Bing var i Chicago et Par Dage sidste Uge. Under deres Besøg der var de Pastor og Mrs. L. Pedersens Gæster. Hvad var mon denne Rejses Maal? Ja, det skulde den gunstige Læser bare vide! I al Fald stod det i Aviserne, at de to Herrer var i Chicago i meget vigtige Anliggender, og saa maa det da være sandt.

En slem Snestorm har været over Racine Tirsdag og Onsdag i forrige Uge. En haard Vinter, og naar er den omme? Det er værst for Smaafolk som altid.

Nu, da Fastetiden er forbi, begynder Verden at røre paa sig igen. Dans, Kortpartier, Sjov og Grin hører atter til Dagens Uorden. Den katolske eller vel rettere den romersk-pavelige Kirkes Børn danser og spiller Kort til Madonnas og alle Helgeners Ære og skovler Penge ind til „Kirken" ved den Slags Ting. Pavekirkens tro Abekat, Episcopal-Kirken, trasker troligt efter „vor Mo'r" — ak, ja, naar Kirken bliver verdslig og Verden kirkelig, da er det den største af alle Ulykker! „Verden" — er den da saa gudfrygtig i Fastetiden? Den er da „kirkelig" — den eneste „Verdensdel", som synes uberørt af Fastetidens Alvor er det danske Foreningsvæsen her. Dansen gaar lige saa let over Brædderne da som ellers, og Maskerader — disse vederstyggelige, ækle og Mennesket uværdige Løjer — holdes i Fasten saa vel som nogen anden Tid. Dette bringer mig til at tænke: Enten er det danske Folk mere fornøjelsessygt og letsindigt end alle andre herboende Folkeslag eller ogsaa er der trods al Skrøbelighed fra vor dansk-lutherske Kirkes Side dog draget saadant et Skel, at Verden og Kirken ikke saaledes er løbet sammen til Pærevælling, som ellers ofte er Dagens Orden. Gud give, det sidste maa være Tilfældet; thi ellers staar vort Folk her — og saaledes vil det vel være alle Vegne — i Udslettelsens Tegn! Naar saa Guds velsignede Ord har draget Skellet, da er det godt; thi da er det som det skal være. Betyder det saa, at Verdensaanden slet ingen Magt har iblandt vort Kirkefolk? Ak nej, give Gud, det var saa vel, men det betyder dog dette, at de Mennesker, som har faaet Smag paa Guds Ord, har forstaaet saa meget, at noget maa der vendes bort fra, saafremt det hele ikke skal kvæles i Hykleri og Løgn.

Fornøjelsessyge, dansende, drikkende Menighedsfolk griner Djævelen ad, og Verden giver saa vist heller ikke meget for dem — men den Herre, som købte dem med sit Blod, og hvis Ord de dog nu og da hører, hvad gør han!

Det var da forfriskende og godt at

Mayer

For Herrer, Damer og Børn

HONORBILT SKO

Built on Honor

Mayer Honorbilt Sko er Ledere. De leder i Mode og er uoverfræffelige i Holdbare Egenskaber. Moderne er de allersidste. Disse fortrinlige Sko er ikke lig andre Sko, som sælges til den samme Pris. Det mest udsøgte Læder, seige Saaler og det bedste af enhver Ting er anvendt til dem. Forarbeidede med dobbelt Lædertaa. De er "byggede paa Ære".

Se efter Handelsmærket paa Saalen

Kjøb Mayer Honorbilt Sko og faa de største Skoværdier, som er mulige

Advarsel—Se efter Mayer Navnet og Handelsmærke paa Saalen—hvis Deres Handlende ikke kan forsyne Dem, skriv til os.

Vi fabrikerer Mayer Honorbilt Sko for Herrer, Damer og Børn, indbefattende "Leading Lady" og "Special Merit" Mærkerne; ogsaa Mayer "Yerma Cushion" og Mayer "Martha Washington Comfort Sko."

F. MAYER BOOT & SHOE CO.,
MILWAUKEE, WIS.

MILWAUKEE Mayer CUSTOM MADE

Handelsmærke

— Vestlige Canada er Fremtidslandet —

for dygtige Landmænd. Har De tænkt paa at komme til

DET SOLLYSE ALBERTA?

Jeg har over 500 Farmere som sender Fløde til mit Mejeri fra alle Egne i Provinsen. Hvis De ønsker en Hvedefarm, Mejerifarm eller Stockfarm, da kan jeg anvise de bedste og billigste Farme for Salg i Alberta, hvor jeg har levet i over 12 Aar, og kender Forholdene nøje. Skriv efter Priser og paalidelige Oplysninger til

PETER PALLESEN,
Calgary Central Creamery,
CALGARY, ALBERTA, CANADA.

Kom til Medicine Hat Distriktet,

i det solrige Syd-Alberta, hvor Avlen er stor.

I 1911 avledes paa hver Acre af Hvede fra 30 til 62 Bus.; af Havre fra 60 til 100 Bus.; af Hør fra 15 til 24 Bus., og af Kartofler fra 250 til 400 Bus. Hvor Landet er billigt, rigt og frugtbart, til Priser fra $12 til $30 pr. Acre. Kom hid, hvor De kan avle store Afgrøder; hvor Agerbruget er godt, og hvor Landet stiger i Værdi hvert Aar. Vi vil være glad ved at give Oplysninger, naar De skriver, paa engelsk, til

THE F. M. GINTHER LAND COMPANY,
Medicine Hat, Alberta, Canada.

Er det fornuftigt

at lade Deres Penge ligge i Banken,

til 3 eller 4 Procent, naar der findes saa mange, ligesaa sikre og i mange Tilfælde mere sikre Pladser for Pengenes Anvendelse, hvor Fortjenesten beløber sig fra 10 til 50 pCt, ja endog nærved 100 pCt.

Hvad er vel mere sikkert

end 1ste Klasses vel beliggende Land i gode Distrikter?

Eller Byggelotter i Byer,

hvor anbragt Kapital bringer Dem 100 Procent og endnu mere?

Eller at blive Medejere i en Organisation,

der er organiseret for at sætte Dem i Stand til med smaa Indskud at opnaa i Forhold ligesaa stor Fortjeneste som Bankøren og Kapitalisten i deres Forretninger?

Skriv straks efter fri Oplysninger, Kort og Pamfletter (om De ønsker, paa Norsk) til:

Henricks-Halvorson Co., Ltd.,

Canada Office: 131 A, 8th Ave., West, Calgary, Alta., Canada.
U. S. Office: Minot, North Dakota.